

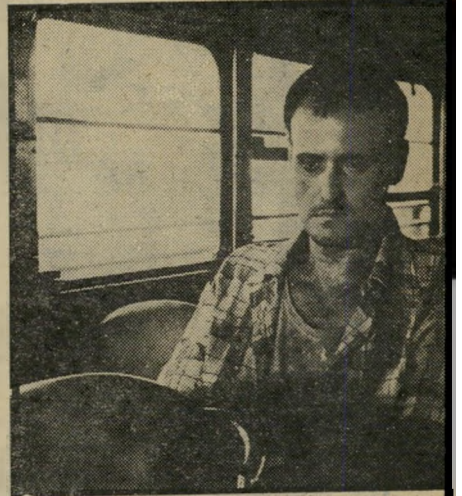
קולנוע

ישראל

יוסף יוסף

ב"8 בספטמבר תיערך הצגת-בכורה חגיגית לסרט קצר, בצורה של אירוע תרבותי תי יוצא-דופן: מוסיאון תל-אביב יקרין את סרטו של דורון ("שולץ") אייל, יוסף יוסף, במסגרת הופעת להקת הרוק שלו, כרומוזום.

מה כלי-כך יוצא-דופן בזה? ובכן, הר סרט הקצר משול בישראל לממזר בלי

דורון אייל, "יוסף-יוסף" עד לאבטורד

בית, ולעולם אין לדעת אם חוץ מעושי-הסרט יראה אותו עוד משהו באיזשהו מקום. סרטו של אייל זכה, אם כן, לא רק בבית, ללילה הראשון, כי אם לוילה, ולמעשה בהשוואה לסרטים קצרים אחרים. נולד עם כפית של זהב בפה, בניגוד מוחלט לגיבורו, יוסף, פועל עלוב ודפוק ניצחי, שמצבו מידרדר מגרוע לנורא. דורון אייל פנה לפני כשנה לידו, הר

צילום מישפחתי של "חתונת הדמים", סרטו של קארלוס סאורה הרגע בו קפאה המצלמה

של פאנקיסט, ביגלל כיעור מכוון והרבה קילוחים של דם לקינוח, והוא טוען: "הכיעור בא כדי ליצור סיטואציה קומית ולהדגיש את הקטסטרופה שלתוכה נסחב יוסף, לכן לא הראיתי בבירור את כל פרטי הרצח ההמוני. איני חושב שיש טעם להדביק עלי תווית של פאנק — או כל תווית אחרת. מעולם לא תקעתי לעצמי

הראשון של אייל לספר סיפור בצורה מקורית, להעבירו למימד סוריאליסטי ול-הביאו לכדי אבטורד בשפה קולנועית, עלה יפה. גם אם ניכרים בו גימומים טכניים של עבודה ראשונה, מבין המפיק-במאי את המעלות שיש לקולנוע: אפשר לספר בו סיפור בתמונה אחת, אפשר להביע בו רעיון במחווה אחת קטנה, ואין צורך בהתחכמויות כדי להעביר תחושות ורגשות קיצוניים: מבט אחד במיטתם המרופטת ובהבעתם הסולדת זה מוז של-יוסף העייף ורעייתו המזונחת, די בה כדי להבין לאן מועדות פניו של הגיבור. התמונה שבה נראים פועלים היוצאים לארוחת-הבוקר כמו אסירים בצתור לטיול היומי, בהחזיקם מלפפון ועגבניה בשקית-ניילון, ממחישה את מצבם הכלכלי-הברתי והנפשי של הפועלים יותר מתיאור מפורט ומייגע של חיי פועל שחור.

צייר אורי ליפשיץ, וסיפר לו על רצונו להסריט סיפור קצר, בהשפעת ידיעה בר עיתון, שסיפרה על פועל חיפאי שרצח את אשתו וילדיו, בהשפעת פיומן אנגלי בשם פראנקי פראנקי. ליפשיץ עשה מחווה נדירה: הוא נתן לדורון שתי תמונות שמן ענקיות. את התמונות מכר דורון ל"אינץ' שני וליצחק קול, בארבע מאות אלף לירות, ובכסף זה רכש מומרגלם ושירותי מעבדה. מאה אלף לירות נוספות קיבל מהוועדה לעידוד הסרט הקצר, והשאר גויס משמעון ("צ'פאי") קדם, אברהם פילץ ועוד חברים.

"היה לי מזל. את הכסף גייסתי תוך שלושה שבועות, את הסרט צילמתי ב"שמונה ימים, אבל העריכה ארכה ששה חודשים."

אך נראה כי העריכה (הוא קיצר אותו מ-45 דקות ל-25) נעשתה בתבונה: ניסיונו

מנסים להדביק ל"שולץ" בן ה-26 תווית

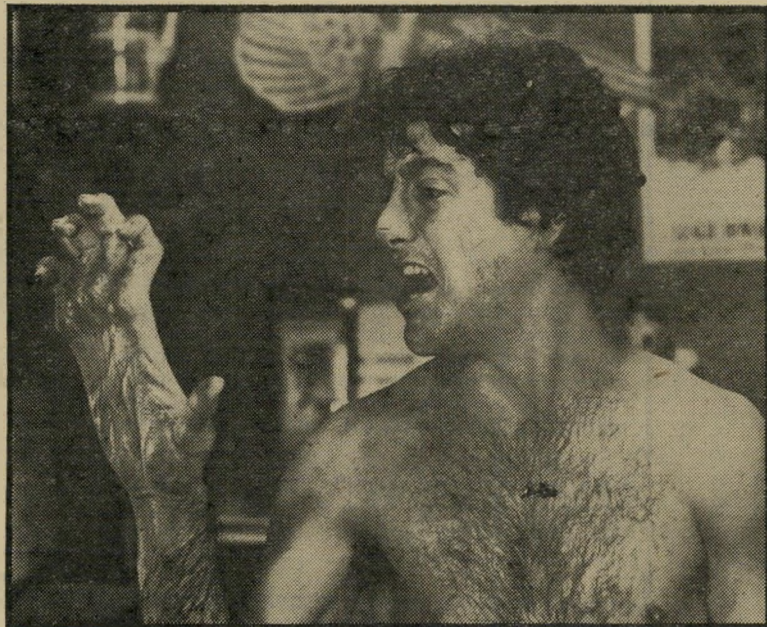
כריסטינה האיום הכלה בלבן

סיכות ביטחון באף כדי להשתייך לזרם אופנתי כלשהו.

סרטים

חתונת הדמים

אולם חזרות רחב ידיים. בשלושה מארי בעת קירותיו דלתות יציאה. בקיר הרביעי כמה חלונות גדולים, דרכם חודר אור יום חזק, בצד אחד פרגוד, בצד השני ספסל, על פני האולם מפורזת להקת רקדני-גים בביגדי ריקוד. זה כל מה שאפשר לראות במשך 72 הדקות של סרט חדש, האחרון שעשה בכיר במאי ספרד, קארלוס סאורה. שמו של הסרט חתונת הדמים, וכל כולו מתרחש בתוך אולם חזרות. הוא מראה למעשה כיצד נולדת הצגת הבלט של הכוריאוגרף אנטוניו גאדס, שהפך את המחזה של לורקה למחול פלאמנקו מסעיר, וזכה לביקורות גלגלות ברוב בירות אירופה. עם תחילת הסרט הרקדנים עדיין מתחממים, מודדים תלבושות, מחליפים דיעות, עושים צעדי תירגול, לאט לאט הם נכנסים לתוך התפקיד, ההצגה משתלפת על החזרה, עד שהאולם העירום הופך

דיוויד נוהטון: "אדם-זאב אמריקאי בלונדון" בלי הסוואה

את הרובוט הגוף והמצחיק כשהוא יושב בתוכו. בייקר, שעבד כבר עם לאנדיס על "שולץ", סרט אימים שעלה פרוטות, מבטיח שה"לייקאנתרופ" (כך מכונה אדם-זאב, בשפה מדעית) שלו אינו אדם מהלך על שתיים עם ראש זאב אלא חיה אמיתית מן הגיהנום. מהלכת על ארבע ומטילה אימים. האנשים הופכים לאדם-זאב מול המצלמה, בלי שום הסוואה או תכסיסים אופטיים, ומי ששיערו לא יסתמר על ראשו סימן שהוא קרח. ניחות של הצפוי אפשר להריח מן התמונה המצורפת כשהתהליך של הפיכת אדם לזאב מתחיל להתבצע בידו של השחקן דיוויד נוהטון.

שבועות אחרי כן, מתעורר אחד מהם בבית-חולים והשני נקבר מזמן אחרי שנקרע לגזרים. המיסטרה טוענת שזהו מעשה של מטורף שנימלט מבית משוגעים, אבל משהו רקוב בסיפור הזה, ומשהו באמת רקוב מאוד אם הבחור פוגש ברחוב את ידידו המנוח שנקרע כביכול לגזרים. להבדיל מן האגדות הקלאסיות על אנשי-זאב למיניהם הפושטים בלילות ירח על טירות עתיקות, מטיילים אנשי-הזאב של לאנדיס ברחובות לונדון לאור היום. את האפקטים המשכנעים השיג לאנדיס בעזרת ריק בייקר, אמן האיפור והתלבושות, שהיה אחראי לנושא זה גם בקינג קונג ובמלחמת הכוכבים, כשבאחרון הפעיל

אדם הופך זאב

מול המצלמה

כשהבמאי ג'ון לאנדיס ביקר בישראל, הוא הבטיח שסרטו הבא יהיה כל כך מפחיד עד שיצחק, ואומנם, מלאנדיס, שכבר עשה את סרט מטורף, צעירים פרו עים ושוכבים והאחים בלוז, בטרם מלאו לו שלושים, אפשר לצפות להכל, בעיקר לנטייה קיצונית לאנרכייה.

ואומנם, בימים אלה עומד לצאת לאור

במאי ג'ון לאנדיס אנארכיסט

אותו סרט אימים שהבטיח, ושמו אדם-זאב אמריקאי בלונדון. מכמה רמזים שהוצגו לפני מפיצי הסרטים בפסטיבל קאן, כדי לגרות את תיאובנם, אפשר להבין רק את שלד העלילה: שני צעירים אמריקאים המטיילים בצפון אנגליה שומעים יללה מקפיאת דם בלב שדה פתוח. שלושה